

ODZIERŻENIE (3) *sb n*

o oraz pierwsze i drugie e jasne, końcowe e pochylone.

sg N odzierżenie (2). ◇ D odzierżeniu (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Otrzymanie od kogoś, uzyskanie* (1) : ktoby iefcze ták vporny bydź chćiał/ á przypowiedał fie ná tákowé pozwy/ y ná nich iefliby co záocznie odzierżał. Tákowé odzierżenie nie ma mieć żadný ważności *SarnStat* 872.

2. *Niestracenie [kogo, czego]* (2) : ábyłmy przez dwie rzeczy nieodmienne [...] namocnieyřą poćiechę mieli/ ktorzyłmy fię ku odzierżeniu wyřtáwioney nádzieie [*ad tenendam ... spem*] vćiekli *WujNT Hebr* 6/18.

Przen: Radość z posiadania (1) :

Szereg: »trzymanie albo odzierżenie« (1): Z nadzieie pochodzi wieczné boga trzymanijé albo odzierżenijé *OpecŻyw* 187.

Synonim: 2. trzymanie.

Cf **ODZIERŻEĆ**